

Scientia Sanctorum

Collecta Ex Meditationibus Ludovici De Ponte, Joannis Busaei, Joan. Suffren, Juliani Hayneufve, Et Antonii Gaudier, &c. E Societate Jesu, In Dominicis, Festa & ferias totius Anni digesta. Cum Indicibus duobus. I. In singulos dies. II. Ad Exercitia Spiritualia

Puente, Luis de la

Dilingæ, 1685

27. Circa internas animi potentias.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60561](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60561)

1. cor. 3. 11. vicissim per eos haurit, quo juvetur in spiritu, & in Deum attollatur. Porro, sicut *fons de eodem foramine non manat dulcem & amarum aquam*: ita non convenitur quibus sensibus benedicimus Deum, iisdem abutamur ad illius offensam. 3. Modestia sensuum & exteriorum motuum ædificat mirum in modum intuentes, & ad videndum propius, quod intus est, allicit. *Modestia vestra*, inquit Paulus, *nota sit omnibus hominibus* quippe ad exemplum conferens plurimum, motivum autem addit, *Dominus enim prope est*. Sic vos gerite, ut qui in Dei præsentia versamini. 4. Propria cuique sensui reddetur merces post resurrectionem, tantò delectabilior præsentis jucunditate, ut operæ pretium sit modò sensus mortificare, ut illic satientur.

MEDITATIO XXVII.

Circa internas anime potentias.

PUNCTUM PRIMUM.

1. Peccata ex parte *Intellectus* 1. *Ignorantia* eorum, quæ sunt creditu necessaria, vel quæ agi debent, tum universè ab omnibus, tum ab unoquoque speciatim, pro statu suo & officio. 2. *Inconsideratio* in agendo, non satis pensando, quid licitum, aut illicitum sit. 3. *Temeritas* in iudicando proximum, in quo sum injurius Deo, cujus partem mihi assumo, de occultis censendo, deinde etiam proximo, quem inconsultò damno. Quin mihi ipse noceo, quia permittit Deus

Circa intern. anim. poten. III

Deus nos labi in ea, de quibus temerè alios judicamus. 4. *Instabilitas* iudicii, quâ fit, ut bona proposita facilè mutem, & quibusvis apparentibus suggestionibus carnis, aut dæmonis, facilè abducatur; & prout phantasia est vaga, ita etiam mens quovis feratur. 5. *Pertinacia* proprii iudicii, flecti nescia. Hinc inobedientiæ, rebelliones, contentiones, elusiones, errores, *Præcipitabit me*, inquit Iob, *consilium meum* 6. *Iob. 18. 7.*
Prudentia carnis, qua perspicaces sumus ad pervidenda quæ carnalibus mundanisque desideriis serviunt. Unde fraudes & doli excogitantur, adhibenturque passim. Huic vitio adnexæ sunt stultitia, ineptitudo, & traditas circa divina. Quàm enim sunt perspicaces ad terrena, tam sunt habetes ad cœlestia. *Animalis enim homo non percipit ea, quæ sunt Spiritus Dei, stultitia enim est illi & non potest ea intelligere. Et Quæcunque ignorat, blasphematur.* 7. *Curiositas* sciendi, quæ non expediunt, aut quæ supra captum, aut inutilia, & à statu meo aliena, aut nimio cum affectu, aut ob finem vanum, vel etiam malum, aut per media illicita: quæ omnia prohibentur illâ sententiâ. *Non plus sapere, quàm oportet sapere, sed sapere ad sobrietatem,*

Iam cum mens debeat esse lux actionum. *Si oculus tuus nequam fuerit, totum corpus tuum tenebrosum erit. Et, Si cæcus eaco ducatum præstet, ambo in foveam cadunt.* Idcirco petam à Spiritu Sancto dona ejus septem adversus hæc totidem vitia, ut fiat intellectus meus, sicut argentum, *Purgatum terra, purgatum sepultum.*

PUN-

PUNCTUM II.

Volun-
tatis pec-
cata.

Tripli-
cia.

1.

2.

isa. 583.

3.

Serm. de
Resur.

io. 5. 3.

Luc. 22.

42.

Peccata propriæ voluntatis. Vocatur propria, & hoc ipso prava, quia cum fuerit à Deo creata, ut divinæ voluntati subiaceat, ita homo sibi facit propriam, ut nullo respectu, vel Dei ipsius, feratur in res quaslibet, eò tantum, quòd sibi placent.

Hinc oriuntur peccata omnia, quæ ad tria capita possunt revocari. 1. est *Inobedientia*, legum omnium contemptrix, tum divinarum, tum humanarum, & Religiosi status in primis ruina: qui totus in propriæ voluntatis abnegatione consistit. 2. *Intentio prava*, quæ etiam bonæ actiones & alioqui Deo placituræ, redduntur vitiosæ. *Ecce in die jejunii vestri invenitur voluntas vestra.* 3. *Querere tantum quæ SUA sunt*, unde usurpat sibi quævis, nullo respectu justi vel injusti. Rectè igitur Bernardus dicit. *Cesset propria voluntas, & non erit infernus.* Imò ipsamet in hac vita est sibi infernus: nam quæcunque nos affligunt, eò cruciant, quia voluntati repugnant nostræ. Fiant igitur voluntaria per electionem, & jam non infernus nobis erunt, sed ignis purgans peccata. Itaque Dominum meum imitabor dicentem, *Non quero voluntatem meam, sed ejus, qui misit me.* Et iterum, *Non mea voluntas, sed tua, fiat.* Proinde non queram amplius, quæ mea sunt, sed quæ **I E S U** Christi, & proximorum.

PUN-

PUNCTUM III.

DE potentiis internis materialibus, una est *Imaginatio*, *Phantasia*, quæ est instar cujusdam aulae, infinitis rerum omnis generis imaginibus refertæ, quarum contemplatione sese oblectat ipsa phantasia, modò in has, modò in illas intenta, & trahit secum intellectum rationalem, ut iisdem intendat, ex quo peccata plurima omnis generis proveniunt.

Altare potentia est *appetitus sensitivus*, quasi *Appetitus sensitivus*, mare fluctibus vehementibus exagitatum, quia non aliud sunt passionibus amoris, odii, desiderii, fugæ, iræ, quàm fluctus turbulentissimi. Ista sunt instrumenta, quibus dæmon utitur ad nos pertrahendum in peccata. Ista bella movent spiritui: nam, *quòd nolo malum, hoc ago*. Quin ipsæmet passionibus inter se pugnantibus animam trahunt. Sæpe enim in aliud voluptas, in aliud ei contrarium ambitio trahit. *Infelix ego homo! quis me liberabit de corpore mortis huius? O custos hominum, quare posuisti me contrarium tibi, & factus sum mihi met ipsi gravis.*

Rom. 7. 15. v. 24.

Iob. 7. 20.

MEDITATIO XXVIII.

De quotidiano examine conscientie.

Commendatur à SS. Patribus hoc exercitium: nam tenemur duplici debito erga Deum; altero gratiarum, ob beneficia quotidie accepta; altero respicientiæ à culpis quotidianis,

H nis,